

Zn. SPR-2298/10-15

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 30. června 2010 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Česká republika – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem Karmelitská 7, 118 12 Praha 1, IČ: 00022985, jako správce osobních údajů dětí, žáků a studentů ve smyslu § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v rámci činnosti jím zřízeného Ústavu pro informace ve vzdělávání při sdružování osobních údajů dětí, žáků a studentů zpracovával od roku 2006 osobní údaje přibližně 1 400 000 dětí, žáků a studentů způsobem vedoucím k vytvoření časové řady vypovídající o studijním životě subjektů údajů, uchovával osobní údaje po celou dobu od jejich shromáždění, tj. po dobu delší než je doba nezbytná ke statistickému účelu jejich zpracování, maximálně jeden rok, a dále zpracovával citlivé údaje vypovídající o druhu zdravotního postižení, druhu dalšího zdravotního postižení a příznaku souběžného postižení více vadami přinejmenším 72 854 žáků základních škol a dalších dětí a studentů bez zákonného podkladu nebo jejich souhlasu,

čímž porušil povinnost stanovenou § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, zpracovávat osobní údaje k jinému účelu pouze v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

dále porušil povinnost podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování,

a dále porušil povinnost stanovenou v § 9 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat citlivé údaje jen jestliže k tomu subjekt údajů dal výslovný souhlas a při udělení souhlasu informovat subjekt údajů o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období, a bez tohoto souhlasu pouze za podmínek ustanovení § 9 písm. b) až i) zákona č. 101/2000 Sb.,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval nebo zpracovával osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, uchovával osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování a zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

za což se mu v souladu s ustanovením § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 800 000 Kč
(slovy osm set tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění:

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů dětí, žáků a studentů bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo účastníku řízení, České republice – Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, doručeno dne 9. dubna 2010. Podkladem pro zahájení řízení byl kontrolní protokol zn. INSP1-0690/09-21/BYT ze dne 3. prosince 2009, pořizovaný inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů RNDr. Kamilou Bendovou, CSc. v rámci kontroly provedené u účastníka řízení ve dnech 5. února 2009 až 30. listopadu 2009, a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů o námitkách proti kontrolnímu protokolu zn. INSP1-0690/09-24 ze dne 19. března 2010.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení prostřednictvím Ústavu pro informace ve vzdělávání, se sídlem Senovážné náměstí 26, 110 06 Praha 1, IČ: 61384020 (dále jen „Ústav“), jako příspěvkové organizace řízené přímo účastníkem řízení od roku 2006 provádí shromažďování osobních údajů dětí, žáků a studentů v jedné souhrnné databázi. V předmětné databázi jsou obsaženy osobní údaje dětí, žáků a studentů základních, středních škol, konzervatoří a vyšších odborných škol, a také citlivé údaje v případě žáků se speciálními vzdělávacími potřebami při uvedených typech škol, např. druh zdravotního postižení.

Osobní údaje jsou v předmětné databázi uchovávány po dobu celého studia subjektů údajů, minimálně po dobu 9 – 13 let. Osobní údaje nejsou účinně anonymizovány; anonymizace probíhá zakódováním pouze rodného čísla jednostranným algoritmem. Kódování je ale pokaždé stejné, protože do předmětné databáze jsou každoročně přidávány další údaje, které jsou přiřazovány konkrétním subjektům údajů. Navíc jsou pod zakódovanými rodnými čísly vedeny další osobní údaje žáka (např. měsíc a rok narození, informace o základní škole, obec trvalého pobytu, vyučovací jazyk, informace o pokračování ve studiu atd.).

Do databáze vedené Ústavem byly podle obsahu vzorku dat předaného účastníkem řízení na CD v rámci řízení o kontrole základními školami předávány tyto údaje: jméno a příjmení autora zápisu, jeho telefon a e-mailová adresa, identifikátor zápisu a datum vytvoření; IZO školy, dále údaje o konkrétním žákovi: rodné číslo, pohlaví, rok a měsíc narození, státní občanství, kód obce trvalého pobytu žáka, okres trvalého pobytu žáka, předchozí vzdělávání (vzdělávací program), datum zahájení docházky do základní školy (dále jen „ZŠ“), kód zahájení docházky do ZŠ, datum ukončení docházky do ZŠ, kód ukončení docházky do ZŠ, počet let splněné povinné školní docházky, ročník, ve kterém se žák vzdělává, příznak vzdělávání, opakování ročníku, stupeň školy, identifikace třídy, způsob plnění povinné školní docházky, vyučovací jazyk, kód 1. cizího jazyka, příznak, zda jde o výuku jazyka jako povinného nebo nepovinného předmětu, kód 2. cizího jazyka, kterému se žák učí, kód 3. cizího jazyka, příznak, zda jde o výuku jazyka jako povinného nebo nepovinného předmětu, kód 4. cizího jazyka, příznak, zda jde o výuku jazyka jako povinného nebo nepovinného předmětu, první cizí jazyk, v němž se vyučují předměty, počet předmětů, které se vyučují prvním cizím jazykem, počet hodin vyučovaných v prvním cizím jazyce, druhý cizí jazyk, v němž se vyučují předměty, počet předmětů, které se vyučují druhým cizím jazykem, počet hodin vyučovaných v druhém cizím jazyce, financování žáka – požadavek na zvýšené výdaje pro žáka, kód oboru, délka vzdělávacího programu, kód změny, datum uskutečněné změny, kontrolní rozlišení, zda jde o větu u absolventa školy, o žákovi, či žákovi, který odešel na jinou školu, začátek platnosti věty, konec platnosti věty.

V případě předávání dat ze školní matriky o žácích se speciálními potřebami je celá věta úplně stejná, pouze místo rodného čísla je uveden jednoznačný identifikační kód žáka určený školou s vyloučením možnosti duplicit u různých žáků školy (viz Soubor dat předávaných ze školních matrik o žácích se speciálními vzdělávacími potřebami – základní školy). Dále jsou vyplněny položky: druh zdravotního postižení, druh dalšího zdravotního postižení, příznak souběžného postižení více vadami (na základě speciálního pedagogického popř. psychologického vyšetření školskými poradenskými zařízeními). Osobní údaje žáka se speciálními vzdělávacími potřebami jsou tedy předávány dvakrát: jednou pod rodným číslem, podruhé pod jednoznačným identifikátorem.

V databázi vedené Ústavem byly dále zpracovávány osobní údaje v rámci této struktury dat:

- Žáci středních škol
- Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami – střední školy

U obou souborů pro střední školy bylo navíc oproti obecným údajům obsaženým v databázích pro základní školy zpracováno: IZO školy, ze které se žák přihlásil ke vzdělávání ve střední škole, nejvyšší stupeň vzdělávání, kterého žák dosáhl před přijetím na daný druh vzdělávání, celková doba přerušení daného druhu vzdělávání v měsících v dané škole (včetně prázdnin, počítá se každý započatý měsíc), obor vzdělání ve střední škole, druh vzdělávání v SŠ (např. střední s výučním listem, střední s maturitní zkouškou, nástavbové studium atd.), délka vzdělávacího programu ve střední škole, kód volitelné zkoušky, ze které žák koná maturitní zkoušku (pouze u žáků konajících maturitní zkoušku, týká se společné části maturitní zkoušky), kód výsledku závěrečné maturitní zkoušky.

- Žáci konzervatoří
- Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami – konzervatoře

U obou souborů pro konzervatoře bylo navíc oproti obecným údajům obsaženým v databázích pro základní školy zpracováno: IZO školy, ze které se žák přihlásil ke vzdělávání v konzervatoři, nejvyšší stupeň vzdělávání, kterého žák dosáhl před přijetím na daný druh vzdělávání, počet let splněné povinné školní docházky, příznak vzdělávání, opakování, přerušení vzdělávání, způsob plnění povinné školní docházky, pokud žák plní ve škole povinnou školní docházku, celková doba přerušení daného druhu vzdělávání v měsících v dané škole (včetně prázdnin, počítá se každý započatý měsíc), obor vzdělání v konzervatoři, kód volitelné zkoušky, ze které žák koná maturitní zkoušku (pouze u žáků konajících maturitní zkoušku, týká se společné části maturitní zkoušky), kód výsledku maturitní zkoušky.

- Žáci vyšších odborných škol
- Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami – vyšší školy

U obou souborů pro vyšší školy bylo navíc oproti obecným údajům obsaženým v databázích pro základní školy zpracováno: IZO střední školy, ve které student získal střední vzdělání s maturitou, obor vzdělání ve střední škole, rok maturity, nejvyšší stupeň vzdělání, kterého student dosáhl před přijetím do daného druhu vzdělávání, celková doba přerušení daného druhu vzdělávání v měsících v dané škole (včetně prázdnin, počítá se každý započatý měsíc).

Ze statistické ročenky školství za rok 2008/2009 (výkonové ukazatele – kapitola A) vydané Ústavem vyplývá, že ve školním roce 2008/2009 navštěvovalo základní školy 816 015 žáků, střední školy 564 326 studentů, konzervatoře 3 535 studentů a vyšší odborné školy 28 027 studentů. Podle vyjádření zástupkyně (Ing. Evy Bartoňové, 1. náměstkyně ministryně školství, mládeže a tělovýchovy) účastníka řízení ze dne 15. září 2009 bylo k 30. září 2008 v základních školách 72 854 žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Dne 28. května 2010 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení k oznámení o zahájení správního řízení. Účastník řízení v něm předně správní orgán upozornil, že nadále trvá jeho nesouhlas s částí kontrolního protokolu i po částečné úpravě jeho obsahu rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 19. března 2010, o němž má za to, že je založeno na nesprávném výkladu práva, a tedy že je v rozporu s právním předpisem. Uvedl, že v případě, kdy existuje závažná pochybnost o souladu rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních

údajů o námitkách kontrolovaného proti kontrolnímu protokolu s právním předpisem, je nutno možnost vzetí kontrolního protokolu za základ eventuálního rozhodnutí o uložení správní sankce považovat za ryze formální.

Účastník řízení pro svůj názor nachází oporu v zásadách činnosti správních orgánů, zejména pak v ustanovení § 3 správního řádu (zásada materiální pravdy), v ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy, správní orgán by tak měl respektovat i zájem účastníka, jenž setrvává na přesvědčení o trvajícím nesouladu závěrů provedené státní kontroly a toto přesvědčení dále prosazuje právními prostředky (podnět k přezkumnému řízení, správní žaloba), dále v ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu, podle něhož správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje (zásada minimalizace administrativní zátěže dotčených osob). Účastník řízení se domnívá, že toho času nelze při důsledném, nikoli jen formálním dodržení požadavků správního řádu na řádné zjištění stavu věci a na existenci způsobilých podkladů pro vydání správního rozhodnutí (§ 50 správního řádu) v řízení vedeném pro podezření ze spáchání správních deliktů rozhodnout. Podle účastníka řízení by měl Úřad pro ochranu osobních údajů zohlednit existenci právních principů (principů činnosti orgánů veřejné správy, zejména principů administrativního procesu), jestliže se k nim odvolávalo rozhodnutí předsedy tohoto úřadu o námitkách proti kontrolnímu protokolu (principy ochrany osobních údajů). Na podporu svého právního názoru účastník řízení odkázal na judikaturu správního soudnictví.

Účastník řízení ve svém písemném vyjádření dále poukázal na údajné nedostatky rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů o námitkách proti kontrolnímu protokolu. Účastník řízení např. zopakoval svou výhradu proti užívání pojmu „centrální matrika“ používaném inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů RNDr. Kamilou Bendovou, CSc. v kontrolním protokolu, který pokládá za nekorektní, neboť žádnou „centrální matriku“ ani fakticky nevede. Domnívá se, že volbou nekorektních výrazů se zavdává příčina k pochybnosti o nestrannosti správního orgánu (§ 7 odst. 1 věta druhá správního řádu) a jsou narušeny zásady, podle nichž by správním orgánem přijaté řešení mělo odpovídat okolnostem daného případu (§ 2 odst. 4 správního řádu) a mělo by vycházet ze zjištění stavu věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), k těmto pochybnostem podle účastníka řízení vede například právě volba nekorektních výrazů, což může podle jeho názoru ovlivnit i přísnost jeho postihu v tomto správním řízení.

Účastník řízení dále uvedl, že Úřad pro ochranu osobních údajů soustavně redukuje interpretaci oprávnění sdružovat osobní údaje podle § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. jen na statistické účely, ačkoli zákon hovoří i o sdružování těchto údajů k plnění dalších povinností uložených tímto zákonem. Účastník řízení opětovně odkázal na námitky proti kontrolnímu protokolu, kde uvedl, že zákon č. 561/2004 Sb. upravuje řadu jeho dalších povinností. Plnění povinností stanovených mu zákonem č. 561/2004 Sb. vyžaduje, aby disponoval podrobným a mnohostranným přehledem o vzdělávací soustavě, k čemuž potřebuje statistické údaje různého zaměření, pokrývající různé časové úseky (v otázkách koncepčních i v rozsahu několika let, popř. desítek let) a operativně dostupné i dle dříve nepředvídaných zadání.

Statistické účely a účely „plnění dalších povinností podle zákona č. 561/2004 Sb.“ se tudíž podle účastníka řízení vzájemně prolínají. Moderní řízení vzdělávací soustavy vymezené povinnostmi účastníka řízení v zákoně č. 561/2004 Sb. se bez tohoto základu neobejde. Účastník řízení proto, ať už pro účely statistiky jako takové, tak pro účely informovanosti o stavu vzdělávací soustavy ad hoc potřebuje individuální údaje pouze jako vstupní data. Zdrojem přípravy statistických údajů jsou pouze anonymizované údaje o jednotlivcích. V žádném případě nemá účastník řízení zájem na sledování vzdělávací dráhy, úspěchů a neúspěchů konkrétních určitelných jednotlivců. Účastník řízení dále namítl, že statistické údaje nelze redukovat na zpracování za uplynulý rok. Statistické výstupy mohou zahrnovat i delší časové období, a tedy statistické účely pokrývají tvorbu časových řad. Pro efektivní plnění zákonných povinností účastníka řízení, včetně povinné tvorby statistických údajů pro mezinárodní organizace je podle jeho názoru nezbytné zpracovávat údaje podle § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. tak, aby byla umožněna tvorba časových řad. Ve prospěch tvorby statistických dat z osobních údajů shromážděných za delší období než jeden rok hovoří i dikce § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. „a plnění dalších povinností podle tohoto zákona“, a důvodová zpráva k zákonu č. 561/2004 Sb., která tvorbu časových řad výslovně předjímá: „Data školní matriky umožní generovat nejen náležité podklady pro potřeby aktuálního financování, ale postupně umožní i získání i velmi důležitých časových řad pro hodnocení vývoje.“ (Sněmovní tisk 602, Poslanecká sněmovna 2004, IV. volební období).

Účastník řízení se dále ohradil proti konstatování Úřadu pro ochranu osobních údajů, že zpracovává osobní údaje v rozporu s jejich účelem, a že v řízení o kontrole nspecifikoval povinnosti, které jej k tomu opravňují. Uvedl, že tvorba tzv. časových řad, pro niž je identifikace subjektu údajů důležitá, slouží pro účely mapování průchodnosti vzdělávací soustavy. Po stránce právní je tento účel, těsně svázaný s úkoly v oblasti celkové analýzy a koncepce vzdělávací soustavy, podle názoru účastníka řízení vlastní jeho kompetenci ze zákona č. 2/1969 Sb. (zejm. § 7); dále je tento účel rozveden v zákoně č. 561/2004 Sb.; tvorba časových řad je nezbytná např. pro vydávání tzv. kurikulárních dokumentů státní úrovně (zejména rámcové vzdělávací programy - § 3 odst. 2, § 4). Účastník řízení dále poukázal na nejasnost hranice mezi zpracováním osobních údajů pro statistické účely a vedením informačního systému, a dále na silný veřejný zájem na sdružování a uchovávání osobních údajů podle § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb.

Podle účastníka řízení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů o námitkách proti kontrolnímu protokolu představuje závažný zásah do jeho kompetence; v důsledku tohoto zásahu vzniká reálné riziko znemožnění řádného plnění úkolů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (účastníka řízení). Podezření, že účelem vytváření časových řad je sledování vzdělávacího procesu jednotlivce, je hrubě zavádějící. Zdrojem přípravy statistických údajů jsou pouze anonymizované údaje o jednotlivcích, účastník řízení v žádném případě nemá zájem na sledování vzdělávací dráhy, úspěchů a neúspěchů konkrétních určitelných jednotlivců, jak je uvedeno v oznámení o zahájení správního řízení.

Účastník řízení správnímu orgánu navrhl, aby podle § 64 odst. 3 správního řádu přerušil řízení (s odkazem na žalobu, kterou napadl rozhodnutí předsedy Úřadu), a

dále upozornil, že podle jeho názoru je dán důvod vyloučení jeho odpovědnosti podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., neboť se domnívá, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Dále upozornil, že z důkazní situace nelze jakkoli dovozovat, že jeho jednání mělo nepříznivé následky pro jednotlivé subjekty údajů, naopak toto jeho jednání bylo z hlediska svého účelu přísně omezeno na plnění úkolů v oblasti veřejné správy.

Podle ustanovení § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Ve smyslu tohoto ustanovení je správcem osobních údajů dětí, žáků a studentů vedené Ústavem účastník řízení, neboť rozhodl o jejím zřízení, o rozsahu osobních údajů, které bude obsahovat, a o účelu této databáze. Jako správce osobních údajů je proto povinen dodržovat veškeré povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., tedy i povinnosti podle § 5 a § 9 zákona č. 101/2000 Sb. Zpracováním osobních údajů může správce zmocnit nebo pověřit zpracovatele; v tomto případě je zpracovatelem osobních údajů Ústav.

Podle ustanovení § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. je účastník řízení, případně jím zřízená organizace, oprávněn a povinen sdružovat pro statistické účely a plnění dalších povinností podle tohoto zákona údaje z dokumentace škol a školských zařízení a ze školních matrik. Ze spisového materiálu shromážděného v průběhu kontroly je zřejmé, že účastník řízení Smlouvou o zpracování osobních údajů ze dne 1. července 2005 ve znění dodatku ze dne 22. ledna 2009 pověřil tímto zpracováním osobních údajů dětí, žáků a studentů ve smyslu § 28 odst. 1 zákona č. 561/2004 Sb. pro statistické účely Ústav jako jím zřízenou příspěvkovou organizaci. Statistický účel zpracování dat uvedený v § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. účastník řízení ve svém vyjádření učiněném v průběhu kontroly sám definoval podle potřeb rezortu školství v těchto oblastech: hodnocení vývoje vzdělávací soustavy a jeho usměrňování mimo jiné tvorbou prováděcích právních předpisů a přípravou vládních návrhů zákona; získávání podkladů pro poskytování prostředků státního rozpočtu na činnost škol a školských zařízení; získávání podkladů pro výroční zprávy o stavu a rozvoji vzdělávací soustavy, získávání podkladů pro tvorbu dlouhodobých záměrů vzdělávání a rozvoje vzdělávacích soustav v České republice a dlouhodobých záměrů vzdělávání a rozvoje vzdělávacích soustav v kraji.

Podle ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. se osobním údajem rozumí jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Účastník řízení opakovaně namítal, že shromažďoval osobní údaje pouze v rozsahu, kdy na jejich základě nelze dovodit konkrétní osobu či ji identifikovat nezaměnitelným způsobem. Podle správního orgánu základním kritériem pro posouzení, zda se jedná o osobní údaj či nikoliv, je potenciální možnost zjištění identity subjektu údajů (určenost nebo určitelnost). Je tedy nutno vycházet ze skutečnosti, zda správce může vytvořit přímou vazbu mezi informací a konkrétní fyzickou osobou. Tento vztah se vytváří převážně pomocí přesného identifikátoru a/nebo pomocí několika jiných údajů, které jednoznačnou identifikaci

fyzické osoby tvoří (přímá identifikace). Při posuzování možnosti fyzickou osobu identifikovat je však nutno vycházet ze všech možností správce odlišit od sebe jednotlivé fyzické osoby. Tedy nikoliv pouze omezeným pohledem např. na obsah zpracovávaných dat v konkrétním zpracování (např. obsah jedné databáze), ale také zjištěním dalších možností správce subjekt údajů identifikovat. Jedná-li se např. o správce, který má zjevně v držení soubor identifikující subjekty údajů, nemůže být žádný jiný soubor, umožňující propojení na soubor s identifikátory subjektů údajů, považován za anonymní, a to ani v případech, když by zpracovávaný soubor přímou identifikaci subjektu údajů neobsahoval. Obdobně toto platí i o možnosti správce získat identifikátor ze souborů, které nejsou v jeho držení - např. z veřejných registrů, od zpracovatele, s nímž má uzavřenu smlouvu apod. V těchto případech se, v souladu s definicí osobního údaje, jedná o nepřímou možnost zjistit identifikaci subjektu údajů (nepřímá identifikace). Z výše uvedeného vyplývá, že subjekt údajů nemusí být identifikován pouze jménem, příjmením a adresou (přímá identifikace). Jakákoliv jiná kombinace informací, která umožní odlišit od sebe jednotlivé fyzické osoby (subjekty údajů), musí být považována také za identifikaci subjektu údajů.

Podle zjištění Úřadu pro ochranu osobních údajů učiněných v průběhu kontroly byla anonymizace osobních údajů dětí, žáků a studentů prováděna tak, že jednostranným algoritmem bylo zakódováno rodné číslo tak, aby v samotném datovém souboru nebylo možno na první pohled rozpoznat, o kterého žáka se jedná. Kódování používané účastníkem řízení je ovšem stále stejné, tak aby bylo možno každý rok přidávat další informace ke konkrétnímu žákovi (subjektu údajů). Subjekt údajů je pouze místo pod rodným číslem veden pod jiným číslem, do kterého je rodné číslo zakódováno, tedy pod jiným jedinečným „agendovým“ identifikátorem, což může nepochybně potenciálně vést k určení, o jaké dítě se konkrétně jedná. Nelze tedy hovořit o tom, že zpracovávané osobní údaje byly anonymizovány, naopak databáze vedená Ústavem tedy splňuje náležitosti databáze osobních údajů ve smyslu shora citovaného ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Argumentaci účastníka řízení nelze přijmout také proto, že i podle dřívějších vyjádření samotného účastníka řízení byla předmětná databáze zřízena mj. pro mapování průchodnosti českého vzdělávacího systému, kdy je nutné mít k dispozici individuální údaje o žácích a studentech minimálně po dobu průchodu jedince počátečním vzděláváním v regionálním školství a po dobu možného dalšího vzdělání realizovaného v institucích regionálního školství (rekvalifikace, doplňování vzdělávání, vstup na vysokou školu a konání jednotlivé maturitní zkoušky); z povahy věci se tedy nemohlo jednat o údaje anonymní.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. je správce povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny; k jinému zpracování musí mít souhlas subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu může osobní údaje zpracovávat k jinému účelu, než k jakému byly shromážděny, pouze v rámci ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. Podle § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. je účastník řízení povinen sdružovat osobní údaje z dokumentace škol a školských zařízení a ze školních matrik pro statistické účely a pro plnění dalších povinností dle zákona č. 561/2004 Sb. Rozsah možných účelů zpracování osobních údajů je tedy zákonem vymezen jako statistické zpracování dat, a dále jako plnění dalších právních povinností stanovených zákonem.

Při posouzení statistického účelu vycházel správní orgán z hlediska definice pojmů v zákoně č. 85/1995 Sb., o státní statistické službě, jakožto právního předpisu, ve vztahu k otázce statistiky nejbližšího (analogie legis). Podle § 2 písm. f) zákona č. 85/1995 Sb. se za statistickou informaci považuje informace sociálního, ekonomického, demografického nebo ekologického charakteru, která vznikla agregací individuálních údajů; podle § 2 písm. g) zákona č. 85/1995 Sb. je statistickým účelem užití pro číselný, slovní nebo grafický popis hromadných jevů a procesů ve společnosti, národním hospodářství a životním prostředí pomocí statistických informací. Z definic uvedených pojmů (příčemž ze zákona č. 561/2004 Sb. nevyplývá, že by statistický účel byl pro oblast školství definován odlišným významem a obsahem) je zřejmé, že statistickým účelem je zpracování dat souhrnných, agregovaných; vytvořením agregovaných vstupních dat pro jejich následné statistické využití je proto naplněn účel zpracování osobních údajů pro statistické účely.

Pokud tedy účastník řízení dále zpracovával osobní údaje dětí, žáků a studentů, které byly původně obsaženy v příslušných školních matrikách ve smyslu § 28 odst. 1 až 4 zákona č. 561/2004 Sb. za účelem mapování průchodnosti českého vzdělávacího systému a modelování očekávaných potřeb vzdělávací soustavy takovým způsobem, který vedl k vytvoření časové řady žáka (studenta), a to v podobě neanonymizovaných údajů, jedná se již o další (jiný účel) zpracování osobních údajů ve smyslu ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., který nelze podřadit ani pod statistický účel ani pod plnění dalších právních povinností stanovených zákonem.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) věty druhé zákona č. 101/2000 Sb., lze zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než je ten, k němuž byly správcem údajů, zde tedy účastníkem řízení, shromážděny, jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, resp. za podmínek již zmíněného ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. (tj. včetně výjimek ze souhlasu). Náležitosti souhlasu poté upravují ustanovení § 4 písm. n) zákona č. 101/2000 Sb., podle kterého je souhlasem subjektu údajů svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení se zpracováním osobních údajů, a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., podle něhož musí být při udělení souhlasu subjekt údajů informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Tento souhlas nelze nahradit souhlasem nebo rozhodnutím správce údajů, tedy účastníka řízení.

V daném případě tedy musel správní orgán posoudit, zda vytváření časových řad lze považovat za zpracování nezbytné ke splnění právní povinnosti ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Pro aplikaci ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., tedy výjimky z povinnosti disponovat souhlasem subjektu údajů vzhledem k plnění zákonné povinnosti, je nezbytné, aby příslušný zvláštní právní předpis výslovně stanovil povinnost, pro jejíž naplnění je buď přímo výslovně, nebo implicitně nutné zpracování osobních údajů v určitém rozsahu. Tato situace však v daném případě v souvislosti s postupem podle zákona č. 561/2004 Sb. nevznikla a toto zpracování již dle správního orgánu nelze považovat za zpracování nezbytné

pro statistické účely, které, jak je shora uvedeno, znamená používání souhrnných, agregovaných údajů. Rozhodnutí o potřebnosti zpracování osobních údajů přitom nemůže subjektivně učinit účastník řízení, kritérium nezbytnosti či potřebnosti zpracování osobních údajů v určitém případě je třeba posuzovat z objektivního hlediska, v souladu se stanoveným účelem zpracování dat. Pokud tedy účastník řízení potřebuje mapovat průchodnost vzdělávací soustavy, může tak činit pouze na základě agregovaných, resp. anonymních dat, a nikoliv způsobem, který vede k vytvoření časové řady vypovídající o studijním životě každého dítěte navštěvující školská zařízení v České republice.

K otázce, zda lze vytváření časových řad, podřadit pod zpracování osobních údajů nezbytné pro plnění dalších povinností podle zákona č. 561/2004 Sb. (ve smyslu jeho § 28 odst. 5) odkazuje správní orgán na podrobnou argumentaci uvedenou dále k jednotlivým námitkám účastníka řízení.

Na základě shora uvedeného proto správní orgán dospěl k závěru, že účastník řízení zpracovával neanonymizované osobní údaje dětí, žáků a studentů způsobem, při kterém vytvářel časovou řadu vypovídající o studijním životě subjektů údajů s cílem zpracovávat celkovou analýzu a koncepci školní vzdělávací soustavy, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny.

Účastník řízení jako správce osobních údajů dětí, žáků a studentů je dále povinen dodržovat ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Podle vlastního dřívějšího vyjádření účastníka řízení sděleného správnímu orgánu v průběhu kontroly, shromažďoval z důvodu potřeby získání údajů o průchodu dětí, žáků a studentů vzdělávací soustavou individuální neanonymizované údaje po dobu běžného trvání vzdělávacího programu včetně doby, po kterou je ještě možné složit závěrečnou zkoušku, maturitní zkoušku nebo absolutorium, tedy u základních (a speciálních) škol po dobu 9+1=10 let, u středních škol a konzervatoří po dobu 13 let (8 let nejdelší vzdělávací program + 5 let, kdy je možné složit závěrečnou zkoušku, maturitní zkoušku či absolutorium), u vyšších odborných škol 9 let (4 roky nejdelší vzdělávací program + 5 let možnost vykonání absolutoria). Celkem se tedy jednalo o období 9 až 13 let. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. je zásadním kritériem pro určení přiměřenosti doby uchování osobních údajů účel jejich zpracování. Ustanovení § 28 odst. 5 první věty zákona č. 561/2004 Sb. předpokládá sdružování osobních údajů dětí, žáků a studentů účastníkem řízení pro statistické účely. Z hlediska tohoto účelu je doba uchování neanonymizovaných (resp. nedostatečně anonymizovaných) osobních údajů 9 až 13 let nepřiměřeně dlouhá, a je tudíž v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů; dobou nezbytnou pro statistický účel je třeba dle správního orgánu považovat dobu potřebnou k vytvoření agregovaných dat (slovy zákona č. 89/1995 Sb. vytvoření statistických informací), což je, jak již bylo v kontrolním protokole uvedeno, nejvýše jeden rok (spíše doba kratší). V dané věci je nepochybné, že shromažďování osobních údajů probíhá každoročně od roku 2006, přičemž účastník řízení postupuje shora uvedeným způsobem, tedy data uchovává neanonymizované podobě (jako

osobní údaje) od okamžiku jejich shromáždění, a tedy v rozporu s § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Ohledně zpracování vedoucího k tvorbě časové řady vypovídající o studijním životě subjektu údajů správní orgán odkazuje na shora uvedené, tedy na skutečnost, že za tímto účelem není účastník řízení vůbec oprávněn zpracovávat osobní údaje, a proto k tomuto účelu nelze ani při posuzování doby uchování osobních údajů přihlížet.

Podle § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. je citlivým údajem mj. osobní údaj vypovídající o zdravotním stavu subjektu údajů; údaj jako druh zdravotního postižení, druh dalšího zdravotního postižení nebo příznak souběžného postižení více vadami je tedy ve smyslu tohoto ustanovení citlivým údajem. V daném případě přitom účastník řízení shromažďoval sice citlivé údaje bez přímého identifikátoru (rodného čísla), vzhledem k tomu, že ovšem ke každému žákovi byl shromažďován shodný rozsah dat (IZO školy, číslo části školy, pohlaví, rok a měsíc narození, státní občanství, kód obce trvalého pobytu, předchozí vzdělávání žáka na ZŠ, datum a kód zahájení docházky do ZŠ, počet let splněné povinné školní docházky, ročník, třída, obor a další) ve dvou souborech, přičemž jeden soubor obsahoval tyto údaje včetně rodného čísla, a druhý soubor obsahoval tyto údaje bez rodného čísla, které bylo nahrazeno zvláštním kódem žáka (jako jedinečným identifikátorem za účelem vyloučení duplicit), ale byl doplněn o zdravotní postižení, nelze v případě druhého souboru dat hovořit o jejich anonymizaci, neboť je lze při znalosti souboru prvního velmi snadno vztáhnout ke konkrétní fyzické osobě (žákovi nebo studentovi). Účastník řízení jako správce osobních údajů je proto podle § 9 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. oprávněn a povinen tento údaj zpracovávat, jen jestliže subjekt údajů (příp. jeho zákonný zástupce) dal k takovému zpracování výslovný souhlas. Tím však účastník řízení nedisponoval a nebyla naplněna ani žádná z výjimek § 9 písm. b) až i) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení tedy jednal při zpracování citlivých údajů dětí, žáků a studentů v rozporu s ustanovením § 9 zákona č. 101/2000 Sb.

K jednotlivým námitkám uvedeným ve vyjádření účastníka řízení správní orgán uvádí, že kontrolní a správní řízení jsou dvě odlišná řízení. Proto správní orgán nemůže přihlížet, a tím spíše ji jakkoliv posuzovat, k tvrzené nezákonnosti rozhodnutí předsedy Úřadu o námitkách. To nic nemění na tom, že pokud mají účastníkem řízení vznesené námitky souvislost s předmětem tohoto správního řízení, je povinností správního orgánu se s nimi vypořádat. S ohledem na shora uvedené považuje správní orgán námitku týkající se procesního režimu rozhodnutí předsedy Úřadu, otázky nápravných opatření, otázku nekorektních výrazů v kontrolním protokole, otázku přezkoumatelnosti rozhodnutí, za nesouvisející s tímto správním řízením a proto pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení za správní delikty za právně irelevantní. Správní orgán dále uvádí, že v tomto správním řízení vycházel z kontrolního protokolu, resp. z jeho podkladů shromážděných v rámci kontroly, co do hlediska skutkových zjištění, přičemž veškeré námitky účastníka řízení se týkají právního posouzení zjištěného stavu, přičemž v této otázce není správní orgán závěry kontroly vázán (vázanost je dána pouze limity ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, tedy povinností správního orgánu, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly).

K námitce týkající se redukce oprávnění účastníka řízení sdružovat osobní údaje podle § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb. jen na statistické účely, správní orgán odkazuje na výše uvedené k požadavkům na případnou další právní povinnost účastníka řízení. K této námitce lze doplnit, že sám účastník řízení konstatuje, že k plnění řady právních povinností je třeba, aby disponoval „podrobným a mnohostranným přehledem o vzdělávací soustavě, k čemuž potřebuje statistické údaje různého zaměření pokrývající různé časové úseky“, tedy že sám účastník řízení argumentuje tím, že si k těmto dalším právním povinnostem vystačí se statistickými údaji. Jak je shora uvedeno, správní orgán považuje statistické údaje za údaje anonymní, souhrnné, resp. agregované, a nic nebrání účastníkovi řízení z osobních údajů, které shromáždil, si vytvořit i statistické informace (viz § 2 písm. f) zákona č. 89/1995 Sb.), které může využít v budoucnu pro plnění svých úkolů, včetně nepředvídaných zadání. Rozhodně by bylo ovšem v rozporu s principy ochrany osobních údajů, pokud by docházel k nedůvodnému uchovávání individuálních dat, ze kterých by byly až následně (pokud taková potřeba vznikne) vytvářeny statistické informace a z nich statistické výstupy, analýzy apod.

Na tomto místě je třeba podotknout, že zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů je třeba vnímat jako zásah do práva na ochranu soukromého života ve smyslu čl. 10 Listiny základních práv a svobod a především čl. 8. Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., dále jen „EÚLP“). Ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je promítnutím čl. 7 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES ze dne 24. října 1995, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů; k výkladu tohoto článku se vyjádřil Evropský soudní dvůr v rozsudku č. C-456/00 ze dne 20. května 2003 (Österreichischer Rundfunk a další; §§ 66-78). Při výkladu právní povinnosti přitom uvedl, že je třeba poměřovat, zda tato právní povinnost stanoví zásah do soukromí a zda je tento odůvodněný ve vztahu k čl. 8 EÚLP. Tento zásah je ospravedlnitelný, pokud je stanoven zákonem, sleduje jeden nebo několik legitimních cílů stanovených v odstavci 2 čl. 8 EÚLP a je nezbytný v demokratické společnosti pro dosažení tohoto nebo těchto cílů. Jedním z požadavků ve vztahu k zásahu do soukromí tedy je, aby zákon, resp. právní norma a její výklad, zněl dostatečně přesně, aby umožnil adresátům zákona řídit jejich chování a odpovídal tak požadavku předvídatelnosti stanoveném judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (viz zejména rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Rekvényi v. Maďarsko ze dne 20. května 1999, § 34). Proto je třeba i z uvedeného hlediska vykládat ustanovení § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb., které dle správního orgánu obsahuje zmocnění ke zpracování osobních údajů pro statistické účely v tom smyslu, co tento pojem znamená, tedy k vytvoření statistických informací. K otázce, zda pojem statistické zpracování zahrnuje i tvorbu časových řad, tedy i zpracování osobních údajů po dobu delší než jeden rok, správní orgán s odkazem na shora uvedené konstatuje, že z hlediska požadavků čl. 8 odst. 2 EÚLP („nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných“) rozhodně nepovažuje tvorbu časových řad umožňujících sledovat průběh studijního života na úrovni

účastníka řízení za v demokratické společnosti nezbytné opatření; je ostatně otázkou, k jakému předvídanému účelu by měl takový zásah do soukromého života sloužit.

Správní orgán je tedy toho názoru, že při absenci výslovného zákonného zmocnění účastníka řízení (jehož případnou ústavnost, resp. soulad s EÚLP by byly oprávněny přezkoumávat pouze k tomu příslušné soudy) k tvorbě časových řad vypovídajících o studijním životu subjektu údajů, je třeba vykládat zmocnění ke statistickým účelům a především odkaz na jiné právní povinnosti co nejúžeji, tedy pouze jako oprávnění k (bezodkladnému) vytvoření statistických informací (tj. agregovaných dat). V této souvislosti shledává správní orgán jako mnohem významnější veřejný zájem právo každého na ochranu soukromého života (tedy pokud možno co nejmenší shromažďování osobních údajů ze strany veřejné moci, volba alternativních metod k dosažení stanovených cílů, používání anonymních údajů, a to i v případech, kdy použití osobních údajů by bylo cestou snazší) před účastníkem řízení tvrzeným veřejným zájmem obhajujícím jeho dosavadní postup. Ve vztahu k jiným právním povinnostem ve smyslu § 28 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb., které účastník řízení dovozuje ze svých kompetencí a povinností podle zákona č. 561/2004 Sb., resp. dokonce podle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, lze ve smyslu shora uvedených principů konstatovat, že takovýto odkaz by zakládal oprávnění zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů pouze v případě, kdy by stanovoval jednoznačný účel zpracování a rozsah zpracovávaných údajů; ad absurdum by bylo možné argumentovat, že za účelem ochrany osobních údajů, které je v kompetenci správního orgánu (Úřadu pro ochranu osobních údajů) by tento měl zpracovávat veškeré osobní údaje, jejichž zpracování probíhá na území České republiky, (tj. osobní údaje ze všech smluv, ze všech úředních evidencí apod.), proto, aby mohl řádně plnit svoje povinnosti; ministerstvo zdravotnictví by zase mělo zpracovávat osobní údaje všech nemocných atd. Správní orgán je tedy toho názoru, že všechny účastníkem řízení uváděné povinnosti, kterými odůvodňuje potřebnost zpracovávat osobní údaje způsobem vedoucím ke tvorbě časových řad vypovídajících o průběhu studijního života, je možné splnit na základě statistických informací, tj. souhrnných, agregovaných dat. Závěrem k této otázce lze konstatovat, že dle správního orgánu v případě, kdy má právní norma představovat zásah do základních práv a svobod konkrétní fyzické osoby, je nezbytné, aby byla formulována co nejpřesněji, a rozhodně je třeba odmítnout rozšiřování jejího dopadu pomocí teleologického výkladu odkazujícího na důvodovou zprávu k zákonu (zejména, pokud je jejím autorem sám účastník řízení).

K návrhu na přerušení řízení správní orgán konstatuje, že jej shledal nedůvodný, neboť v dané věci není dán důležitý důvod ve smyslu § 64 odst. 3 správního řádu; posouzení správnosti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů o námitkách soudem, nebrání správnímu orgánu učinit samostatné závěry o odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt, a stejně tak nemá vliv na možnost účastníka řízení využít v tomto správním řízení řádné opravné prostředky případně opět správní žalobu. Pouze na okraj lze také zmínit otázku běhu objektivních lhůt pro zánik odpovědnosti za správní delikt, které by v důsledku přerušení řízení a čekání na rozhodnutí správního soudu, mohly uplynout a odpovědnost účastníka řízení za

správní delikt by tak zanikla, což dle správního orgánu není v souladu s veřejným zájmem. Stejně tak je nepochybně veřejným zájmem, aby byla sankce za protiprávní jednání udělena bezprostředně po jeho zjištění, neboť v takový okamžik je její účel (preventivní a výchovný) naplněn nejlépe; odkládáním rozhodnutí o správním deliktu by se účel správního trestání v rozporu s veřejným zájmem snižoval.

Pokud se jedná o účastníkem řízení uváděnou možnost liberace z odpovědnosti za správní delikt ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tak správní orgán neshledal v žádném z jednání účastníka řízení snahu vynaložit veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil; liberačním důvodem dle správního orgánu není vynaložení veškerého úsilí k obhájení svého protiprávního postupu, ale faktické kroky, které směřují k tomu, aby správce (pachatel správního deliktu) svému protiprávnímu jednání zabránil, a které z důvodu např. vyšší moci, příp. skutečností, které jsou mimo jeho ovládací sféru (např. jednání zaměstnance mající znaky trestného činu apod.), nebyly úspěšné.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f), § 5 odst. 1 písm. e) a § 9 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto k tomu, že účastník řízení je ústředním orgánem státní správy a postup, kdy takový státní orgán svévolně rozšíří své zákonem stanovené kompetence a provádí zpracování osobních údajů přesahující zákonné zmocnění (co do rozsahu dat nebo dokonce samotné existence takového zpracování), je proto v příkrém rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a také v rozporu s ústavně garantovaným právem na ochranu soukromí a osobních údajů vyjádřeným v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Uplatnění státní moci ke shromažďování a uchovávání osobních a citlivých údajů v tak rozsáhlém množství, jako v tomto případě, je nutno hodnotit jako velmi závažné porušení všech uvedených ústavních norem a zákona č. 101/2000 Sb., které má zásadní dopad do práv všech dotčených osob.

Jako k přitěžujícím okolnost dále správní orgán hodnotil zejména značný počet subjektů údajů, kterých se nezákonné zpracování osobních údajů týkalo (cca 1 400 000 dětí), a skutečnost, že nezákonné zpracování se týkalo v případě 73 000 dětí také citlivých údajů, které požívají vyšší právní ochrany, a jejichž neoprávněné zpracování je třeba hodnotit jako závažný zásah do soukromého života subjektu údajů. Dále správní orgán přihlédl k tomu, že se účastník řízení svým jednáním dopustil více správních deliktů a že k jeho protiprávnímu jednání docházelo po dobu 3 let. Jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že se doposud neprokázalo zneužití výše popsaným způsobem protiprávně zpracovávaných a uchovávaných osobních údajů. Po zohlednění shora uvedených okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce v dolní polovině zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu

hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí podat proti tomuto rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 30. června 2010

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností